

ΡΩΜΙΚΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια όκτακόσια κι' ένεννία πέντε.
τό Κουβέρο πάει πρώτα με πονέντε.

Δωδέκατος ό χρόνος είναι
κι' έδρα μας πάλιν αί 'Αθήναι.

Τών όρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί — άπ' ευθείας πρós έμέ.
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο—ό κ τ ώ φ ρ ά γ κ α ε ί ν α ι μ ό ν ο.
Γιά τά ξένα έμωσ μέρη—δέ κ α φ ρ ά γ κ α κ α ι σ τ ό χ έ ρ ι.

Είς γνώσιν φέρομεν παντός ελμούσου τσελεπή
ότι πωλούμεν σώματα «Ρωμηού» άνελλιπή
πρós δύο εικοσάφραγκα, κι' όπαος άπ' έξωθελει
δέν θά πληρώνη δι' αυτά Ταχυδρομείων τέλη.

Του μήνος Σεπτεμβρίου τριάντα
και πολλά φρικαλέα συμβάντα.

Ποίνους πεντακόδια όν εικοσιένα.
χαλασμός Κυρίου και κορμά σφαγμένα.

**'Ο Θεωδώρακης όμιλών
και την 'Αγγλίαν άπειλών.**

Μίς 'στην Πόλι τί σπαγή,
τί κινήσεις στρατευμάτων !...
της 'Ανατολής ή γή
συγκλονίτ' εκ τών ίγκάτων.

Πόλεμος όμως φρυάττει
κι' 'Αγγλοι στίκουν 'στά Μπεσίικα,
ροδοκόκκινου κι' άφράτου
σάν τά μύλα τά φικρία.

Τρεκρότων και δικρότων καπιζήε καπνοδόχη
κι' εκ του Κανκασού κάτω στρατός κατακυλξ...
καυμένη Θεωδώρακη, τό ριζικό σου τήχει
σάν Γλθ' ή Κορδονάρα ό κόσμος νά χαλξ.

'Στών πρώτων σου πολέμων τας μικροόφνας γύρε
κλι ρούσκωνε και βράζε σάν μούστοσ 'στό βουτσι,
και μίς' άπ' τό φικράε την σακκαράκα σύρε
' άνατριχιάση Ρώσων κι' 'Εγγλίων τό πετσι.

'Αλλ' όχι... στρίψε πρós αυτούς ειρωνικώς τά νύτα,
κοπάνισε τόν Βόρειον, στάσου μακράν της μάχης,
προτού σί πάρουν 'στό μίζι, προτού σού 'πούν σάν πρώτα :
'Θάδωρε, τά κουμπούρικ σου μέ τί γεράτα τήχεις ;»

'Εγώ πολέμους έκαμα τρομακτικούς ίσχατός
και τροπαιούχοσ νικητής έβγάξα κατά κράτος,
Λόρδους Δημάρχους έβγάξα, Παρίδρους και Συμβούλους,
κι' δλους τούς έχω σήμερα κοπλίμα μου και δούλους.

'Στά τρόπαια της νίκης μου φαρδύσ πλατύσ στρωμένους
βλίπω ψυχρός την κίνισιν και στόλων και στρατών,
καρφάκι δέν μου καίγεται και τρήξω φρητομένους
άπό συγχρητήριε Δημάρχων νικητών.

'Ακολουθείτε, στρατευμάτά μου,
άκολουθείτε τά βήματά μου.
Θίλω πετόκορρα νά ξαναλούσω
τους 'Αγγλους Τόρεσ και τους Ούιγους,
θίλω τών Γέλλων μου φινός ν' άκούσω,
και πλήρης μένουσ και πλήρης σπρίγους
νά λύσω δούλους και πλένας πλένας
στεφανωμένους διά λαχάνων.

'Στὴν Ἀνατολὴν ροῖζει καὶ ὅτ' ἰν Πίνδον ἔξμερῶν,
ἀλλὰ ὁλόου μὴ σὰς μίλ'...
στεφανόντες τὸν Μπαρμπά καὶ φωνάζετε Κορδόνι
κί' ἄς ροῖζῃ ἕσο θίλει.

Μὴν ξιπάζεθε καθόλου μὲ σαλπισμάτα πολέμων,
μὴν προσέχετε ὅτ' ἰν Αἴμον,
μὴ ποὺ λέγετε νὰ στρέψω τὸ Βυζάντιον νὰ ἔδω,
μὴ προσέχετε μονάχα ὅτ' οὐς πολέμιους τοὺς ἰδῶ,
τούτους τοὺς ἀγῶνας θίλει τῆς πατρίδος τὸ συμφέρον,
τοὺς ἀγῶνας τοῦ στομάχου, τῆς κοιλίας, τῶν ἐντέρων.

Κί' ἂν ὅτ' ἰν Ὀλυμπον ροῖζῃ, ρόδα ρίχνω, ρόδα πιάνω,
κί' ἔλα ρόδο θὰ τὰ κάνω,
κί' ἂν ἐξαιρήσῃ καταλάβουν στρατιαὶ σαχλο-Βουλγάρων
γῆν πατρίων εἰσκατῶν,
μὰ κί' ἰγῶ θὰ καταλάβω Δημητρίχ' ἄρον ἄρον
διὰ φίλων μου πιστῶν.

'Ακολουθεῖτε, στρατεύματά μου,
ἀκολουθεῖτε τὰ βήματά μου.
Δασκαλίας σπείσατε καὶ οὐς δασκαλοί,
ἵπου μ' ἱκίνα τὰ οὐρε κί' ἔλα
στ' ἄραχλα πόδια σας ἴψτρωναν κάλοι
κί' ὁ Ράς-Ἀλούλας μὲ σας ἔγίλα.

'Ψηλὰ κρατεῖτε τὰ λάβρα σας,
σφικτὰ κρατεῖτε καὶ τάντρα σας,
κί' ὄρεσ' ὅτ' ἰν Σώλοθουρ τὸν ὀπλωμάτῃ,
ποὺ κερκεύεται πῶς εἶναι κἄτι.

Εἰς Ἄγγλων μὴν πιστεύετε κίνηματα γελοῖα...
οὐρε νὰ πᾶς νὰ μοῦ χαθῆς, μηχανονορᾶφ' Ἄγγλιχ,
ποὺ μίνος σὶ κατέλαβε πολέμικῃς μηχανῆς
καὶ τὸ Κορδόνι πολεμῆς διὰ τῆς Ἀρμενίας.

Γιατὶ καὶ τοὺς Ἀρμένηδες ἀπάνω σου τοὺς ἴπρες ;
γιατὶ, μορῆ, μὲ πολεμῆς κρυμμένη μὲς ὀτῆ; λίραις ;
Πάρε τὰ τόσχα χροῖή μας, ὄωσε μας τὰ λερτά σου,
κί' ἔλα ἴμπροστά μου στάσου.

Μὰ μὴ νομίσης σήμερον πῶς ἔφρες ἀνασπάσας
θὰ προσκαλῶ σάν κί' ἄλλοτε τὰς ἠλικίας πάσας.
Δὶν θὰ καλλῶς, Σώλοθουρ, μὴτ' ἔνα κἄν Ἀραῖθα
κί' ὄαι θὰ τρῶνε ξινεῖσται ρουσεῖτζα καὶ λιγκαῖθα.

Καὶ μὴ θαρρῆς πῶς τὴν βοήν φοβοῦμαι τῶν πολέμων
καὶ τουρτουρῶν τρέμων.

'Εγῶ τὸν πόλεμον διψῶ σάν εὐχάμινο ἴλαφι
κί' ἂν εἶν' αἱ τριχῆς μου λευκῆς, ὡς ἡ Π ρ ο ῖ α γραφῆς,
μὰ βόσκει πῦρ πολεμικὸν τὰ λάσπια μου στήθη
κί' εἰς πάντα λέγω εσθῆθι.

Εἴμαι Κορδοκαρῶμπαρς, ἀλλὰ ὄν τὸ κουνῶ
διότι σὶ βδελύσσομαι καὶ σὶ περιφρονῶ,
διότι τὰς πλεκτάνας σου γνωρίζω πρὸ πολλοῦ,
διότι σὺ μ' ἀπέστειλας κί' ἔκει ὅτ' ἰν Καρκαλού,
διότι δηλητήρια μ' ἱράταρες νὰ πῶ
κί' ἔπῃρα τὸ μαχαίρι μου
κί' ἔκοψα τὸνα χέρι μου,
κἄν τὸ δεξὶ κἄν τὸ ζερβί, οἷα ἐθιμοῦμαι ποῖρ,

κί' ἀνάγκην ἔχω σήμερ χερῶν δεκατεσσάρων
γῆ νὰ μοιρῶω ἄργηγορα τὰ μοιρῶκα τῶν γλαρών.

'Ἐξύπνησε νηφάλιος ὁ μίγας Κορδόνιον
κί' ἂν τὴν Τουρκίαν πολεμῆς διὰ τῶν Ἀρμενίων,
ὄμως ἐγῶ ὅτ' ὀπίσμα σου πολιτικὴν θ' ἀλλάξω
καὶ τὴν ἀκαρεῖότητα τῶν Τούρκων θὰ φυλάξω,
κί' ἂν θίληρ ἔλα κόπιασε
μ' ἔκείνον ν' ἀντιμετρήσῃ, ποὺ κί' ἄλλοτε σ' ἐντρόπιασε.

Εἰς ταύτην μου τὴν κελιῶν ὀρκίζομαι φαλάκραν
πῶς θὰ τῆρῃς σήμερον οὐδετερότητ' ἄκραν,
κί' ἂν μὲ θυμώσης πρὸ πολὺ
ἄλλομιμον καὶ τρεῖς ἄλοι,
θὰ βάλω τ' ἄντερια Σορτά καὶ πράσινο σαρίκι,
ποὺ θάμαι μία φρίκη,
καὶ θ' ἀνιῶθ' σὶ μινερε σάν Χότζας λιγυρῆς
καὶ σκούλων γοερῆς
θὰ φανατίσω τὰς φυλάς ἀπάσας ἐναντίον σου,
πρὸ πάντων δὲ τοὺς Ἑλλήνας κατὰ τῶν βυζαντινῶν σου.

'Ο Θεοδωράκης νεύει κί' ὁ στόλος ἀνθρακεύει.

'Στὸ Κορδόνι μου κρατεῖται ἡ παγκόσμιος εἰρήνη...
ἱτοιμάσατε τὸν στόλον γιατί μοῦλιθε τὸ μπουρῖνι,
ἱτοιμάσατε τὸν στόλον μ' ὄτι, ἰχει καὶ δὶν ἔχει,
νὰ βροντῆ, νὰ μπουκπουκίτζη, καὶ βρῆχῃν σφαιρῶν νὰ βρήχῃ.

Κί' ἂν ζῆτήσατε παράδες τοὺς σκορπίζω σάν χαλίμα...
ἱτοιμάσατε τὸν στόλον καὶ θὰ πάω στὰ Μπισοίχια...
μ' ἔσφιξε πολέμου τρίλλα,
μὰρς ἱμπρὸς νὰ βομβαρδῶσι τῶν Ἑγγίλων τὰ βατσίλα.

'Ἐτοιμάσατε τὸν στόλον, σφενδονίσατε τορπίλλας,
θρυμματίσατε τοὺς ὄγκους τῆς Δυναμῆς τῆς σκύλας,
γῆ ν' ἀνείχῃ τὰ στραβὰ τῆς
καὶ τὸ χαλί τῆς νὰ βλείπῃ καὶ τὰ σαμπικαράβὰ τῆς.
'Ἐγῆ μὸλα, ἔγῆ λίσσα,
τραβὰ στὰ Μπισοίχια μίσα.

'Ἐτοιμάσατε τὸν στόλον, μὴ μοῦ ἴη κανίνας ἴσιω,
παρακάλε δὶν ἀκούω, τοὺς Ἑγγίλους θὰ κτυπήσω.
Μπαρ καὶ μπουά ἡ μπουκαπόρταϊς... κερωνοὺς παντοῦ σκορ-
[ποῦ,
μῦμπαις πέρτου, μῦμπαις σκάζου, καὶ τὴν θάλασσα τρυ-
[ποῦ.
Μπαρ καὶ μπουά ἡ μπουκαπόρταϊς... νὰ κί' ἔκείνο νὰ κί' αὐ-
ἔλα σκόνη θὰ τὰ κάνω σ' ἔνα δεῦτερο λερτό. (τό...

Τόπο τόπο... μοναχῆς μου θὰ γείωσι τὰ κανόνια,
εἰς τὴν πρῶμην καὶ τὴν πλῶρην νὰ κρημάσατε Κορδόνιχ...
τὸ Κορδόνι τὸ Κορδόνι... ὀτῆ; ἀρμάδες τῶν πηδάτε
καὶ ὅτ' αὐτὰ τῶν τραγουδάτε :
ετὸ Κορδόνι τὸ Κορδόνι
κί' Ἄγγλων στόλους ξιπατόνει.»